

KAMU ÇALIŞANLARI ÜZERİNE

IMF ve Dünya Bankası'nın emrettiği ekonomik ve sosyal politikaları uygulayan 57. Hükümet tüm emekçilere, bu arada kamu çalışanlarına karanlık bir gelecek dayatmaktadır.

Kamu çalışanları bir yandan sürgün ve kıyım tabii tutulmakta, diğer yandan uygulanan ekonomik politikalarla her geçen gün daha da yoksullaştırılmaktadır.

Her yıl bütçe hazırlanırken, kamu çalışanlarının maaş artışı, tahmin edilen enflasyon oranına göre belirleniyor. Oysa yıllardır görmekteyiz ki, hiçbir hükümetin tahmini tutmadı, dolayısıyla kamu çalışanları sürekli kayba uğradı. Örneğin; 1990 yılında tahmin edilen enflasyon oranı %54 iken %60,3 oranında gerçekleşmiştir. 1994 yılında tahmin edilen enflasyon oranı %48,2 iken gerçekleşen enflasyon oranı %106,3 olmuştur. 1995 yılında tahmin edilen enflasyon oranı %22,5 iken gerçekleşen enflasyon oranı %93,6 olmuştur. Önceki yıllarda olduğu gibi bu yılın enflasyon tahmini de tutmayacaktır ve kamu çalışanlarının kayıpları sürecektir.

Hükümetler tercihini çalışandan, yatırımdan, üretimden yana kullanmamaktadır. 1992 yılı bütçesinden personele ayrılan pay %42,4 iken 2000 yılı bütçesinden personele ayrılan pay %21,3'e düşmüştür. 1992 yılı bütçesinden yatırıma ayrılan pay %13,2 iken 2000 yılı bütçesinden yatırıma ayrılan pay %5'e düşmüştür. 1992 yılında faize ayrılan pay %18,2 iken bu pay 2000 yılı bütçesinde %45 oranına çıkmıştır. Yani personel'den, yatırım'dan kısıtlanan pay faiz harcamalarına gitmiştir.

2000 yılının ilk 4 ayında gerçekleşen harcamalara baktığımızda tablonun ülkemiz açısından, çalışanlar açısından daha da kötü olduğunu görüyoruz. Nisan ayı sonuna göre konsolide bütçeden yapılan toplam harcama 16 katrilyon 325 trilyon 999 milyar TL'dir. Bu miktarın 3 katrilyon 14 trilyon 936 milyar TL'si (%18'i) personel harcamalarına, 283 trilyon 694 milyar TL'si (harcamaların %1,7'si) yatırım harcamalarına gitmiş iken 12 katrilyon 617 trilyon 37 milyar TL'si (harcamaların %72,2'si) faiz ödemelerine gitmiştir. Faiz harcamalarına giden miktarın 9 katrilyon 472 trilyon 428 milyar TL'si (harcamaların %58'i) iç borç faizine gitmiştir. IMF'nin tercihi, Dünya Bankası'nın tercihi hükümetin de tercihidir. Yani emekçiye, köylüye açlık dayatılacak, ülke kaynakları rantiyeye aktarılacak.

Yatırım azaldıkça, personele ayrılan pay azalacaktır. Faize ayrılan pay artacaktır. Bunun bilincindeyiz ve bugüne kadar hep rant ekonomisini değil, üretim ekonomisini savunduk. Bunu savunmaya ve bunun için mücadeleye devam edeceğiz.

IMF'nin, Dünya Bankası'nın emrettiği, hükümetin uyguladığı politikalar, çalışanların yalnızca bir bölümünü, yalnızca bir meslek grubunu değil tüm çalışanları, hiçbir ayırım gözetmeksizin tüm meslek gruplarını hedeflemektedir. Bu politikalara karşı mücadele de, tüm çalışanların birlikteliği ile verilmelidir. ENERJİ-YAPI-YOL SEN de, TMMOB de böyle düşünülmektedir ve bugüne kadar da bu düşünceye uygun davranış sergilemişlerdir.

Kamu çalışanlarının maaşları asgari geçim tutarını karşılama oranı da sürekli düşmektedir. Aşağıdaki tabloda bu çok açık olarak gözükmektedir.

1999 yılında memur maaşları %43 oranında arttı, buna karşılık enflasyon oranı %68.7 olarak gerçekleşti. 1999 yılı Haziran ayında Başbakan Bülent ECEVİT, 1999 yılı sonunda hedeflenen enflasyon oranı tutturulmaz ise, aradaki farkın telafi edileceğini söyledi. Ancak Başbakan sözünü tutmadı, bu fark telafi edilmedi.

	1991	1991 Ocak	2000 Mayıs	2000 Mart
--	------	-----------	------------	-----------

	Ocak Ayı Maaşı (TL)	Maaşının Asgari Geçim Tutarına Karşılık Oranı	Maaşı (TL)	Maaşının Asgari Geçim Tutarına Karşılık Oranı
Genel Müdür	2.957.480	%150	553.806.000	%113
Bölge Müdürü	2.390.000	%120	428.573.000	%87
Şube Müdürü	2.360.000	%120	317.225.000	%64
Mühendis	1.995.955	%99	286.520.000	%58
Uzman Tabip	1.958.000	%99	338.302.000	%69
Avukat	1.870.000	%95	278.107.000	%57
APK Uzmanı	1.550.000	%80	222.839.000	%45
Tekniker	810.000	%91	216.184.000	%44
Teknisyen	1.341.000	%68	160.858.000	%33
Şef	858.295	%43	160.548.000	%33
Memur (Y.Okul 5/1)	635.000	%32	132.683.000	%27

Çalışanların bütçeden alacağı payın artması grevli toplu sözleşmeli sendikal hakların kullanılması ile mümkündür. Bu nedenle hâlâ sendika üyesi olmamış her meslek grubundaki çalışanları, bu arada mühendis ve mimarları da işkollarındaki sendikalara üye olmaya ve sendikal hakların kullanımı önünde çıkartılan engellerin kaldırılması için mücadeleye çağırıyoruz.

Çok sayıda mühendis ve mimarın da üye olduğu ENERJİ-YAPI YOL SEN kurulduğundan bu yana bütün üyelerin çalışma koşulları, ekonomik ve özlük haklarının düzeltilmesi için mücadele yürütmektedir. 2000 yılı içerisinde de, örgütlü olduğu bütün kurumlarda, çalışanların sorunlarını kurumların Genel Müdürlerine, kurumların bağlı olduğu Bakanlıklara, Maliye Bakanlığı'na, Başbakanlığa iletmiştir. 7 Mart 2000 tarihinde de, birçok işyerinde iş bırakılarak, kitlesel basın açıklamalarıyla sorunlar ve talepler kamuoyuna duyurulmuştur.

TMMOB de bir yandan Şubat ayından bu yana emekçi üyeleri ile ilgili bir kampanya yürütürken diğer taraftan TBMM, Başbakanlık ve Bakanlıklar nezdinde girişimlerini sürdürmektedir.

28 Nisan tarihinde TMMOB Mühendislik Mimarlık Kurultayı Delegeleri kamuda çalışan üyelerinin katılımı ile, Başbakanlığa yürümüştür.

Ancak sorunların çözümü konusunda hiçbir adım atılmadığı gibi, hükümet kamu çalışanları ile alay edercesine Haziran ayı için de %1-1,5'lük bir artış düşünmektedir. Temmuz ayında kamu çalışanlarının maaşını %10 oranında artırmaya hazırlanmaktadır. Asgari geçim standardının (Mayıs ayı itibarıyla 489 milyon TL) %30'u oranında, %65'i oranında maaşla geçinmek zorunda bırakılan ve her ay artan asgari geçim standardına karşın maaşları %10 oranında kalkışmak kamu çalışanlarını ölüme mahkum etmektedir.

ENERJİ-YAPI YOL SEN ve TMMOB olarak bu tabloya razı olmayacağız. Bu anlamda kamu çalışanlarının grevli toplu sözleşmeli sendikal hakları önüne çıkartılan engellerin kaldırılmasını istiyoruz.

Kamu çalışanlarının önceki yıllarda da uğramış olduğu ücret kayıplarını da telafi edecek oranda ek zam istiyoruz.

Bu tablo ancak örgütlü; kararlı, sürekli mücadele ile değişebilir. Bu anlamda ENERJİ-YAPI YOL SEN Genel Temsilciler Kurulu sürekli mücadele kararı almıştır. 7 Mart'ta başlatılan süreç 31 Mayıs ve 7 Haziran Çarşamba günleri iş bırakma gerçekleştirilecek ve eylemler 31 Mayıs ve 7 Haziran tarihlerinde işyerlerinde gerçekleştirilecek referandumlarda belirlenecek biçimlerde devam ettirilecektir.

TMMOB de 31 Mayıs ve 7 Haziran tarihlerinde üyelerinin hizmet üretmemesi kararını almıştır.

Bıçak kemiğe dayandı;

Sorun kamu çalışanlarının onur sorunu,

Onurumuzu ayaklar altına almaya yeltenenlere kamu çalışanlarının gücünü küçümseyenlere,

31 Mayıs ve 7 Haziran'da

Yatırım yapmaya niyeti olmayanlara,

Üretim ekonomisi değil rant ekonomisi diyenlere,

Bize üretenler değil rantıye gerekli diyenlere,

Ensenize vurup lokmanızı alacağız diyenlere

ARTIK YETER DİYORUZ.

Bizi duymak zorundasınız, duyacaksınız,

TMMOB üyelerini, ENERJİ-YAPI YOL SEN üyelerini, gönlü emekçilerden yana olan herkesi 31 Mayıs'ta ve 7 Haziran'da hizmet üretiminden gelen gücünü kullanmaya çağırıyoruz.

31 Mayıs'ta, Ankara'da tüm işyerlerinde iş bırakıldıktan sonra saat 11.00'den itibaren Karayolları Genel Müdürlüğü önünde toplanacağız ve 12.00'den itibaren TBMM yanındaki Maliye Bakanlığı'na yürüyeceğiz. Maliye Bakanlığı önünde yapılacak olan kitlesel basın açıklamasından sonra işyerlerine dönmeyeceğiz.

TMMOB

ENERJİ-YAPI YOL SEN